

A

261
—
1x.

Francisci Raköczy
de Jolso Vadasz
Rex Patia
Principis, & Archiepi
Comitatus de Sauro Supremi, & Perpetui
Comitis;

A se pro mensura Patia concepta
Supplex Precatio.

Qua Domini Regi sui faciem
quotidie exorare solet.

Nunc Gratia publicata, cum ob finem:
• Ut Imperio Ejus subiacens Rex,
citius Ungaricus, Vestigia Ce-
mentissimi sui Principis,
& Domini in devoto pre-
cando sequi afvescat.

Syrnavia Typis Academicis A=1704.

20

BY
VOTIDELP

Domine Deus Iustitia Fons, & Clementia
inexhaustibilis sarcinigo. Qui Populum tuum
a Semita Mandatorum tuorum aberrantem
quandocumque iugo Servitutis punire soles, ut fracta Cervicis
Ejus Duritate, prout Et in puniendo Iustitiam, ita in
parcendo notam ceddas Clementiam.

Fatemur Domine. iniquitatem Patrum nostrorum,
Cognoscimus quotidianas Culpas nostras, quibus Te
Patrem offendentes digni Flagellum tuum experimus;
Meriti Sumus Domine, ut Gloria Tentis nostrae
transierat in Exteros, & Filij nostri alieni Populi
subiaceant iugo; Digni Sumus, ut de loto Semine
nostro, periret Nomen Originis & Tentis nostrae,
quia a Te Flo, Rege, & Domino nostro recepimus.

Verumtamen o Domine! respice gementem
Populum tuum in hunc Miserarum Oceanum lac-
sum, exaudi multorum Pauperum, Viduarum, Or-
phanorum ad Te supplicantium clamores, Vide
Innocentium, & a Te vindictam exorantium effu-
sum sanguinem, & ne obliviscaris misericordiam
tuam, quas olim Electis ⁱⁿ Servitute Populo
degenis demonstrare dignatus es; Et si quidem
Animos nostros ad Liberationis nostrae intentum
Commovere dignatus es, Arcus nostros dirige, Dia-
bia Conforta, Arma acue, ut benignam volunta-
tem tuam totis viribus sequi valeamus.

Da Domine illis, quos Ductores nostros esse
voluisti in disponendo Sapientiam, in Adversis
Fortitudinem

Fortitudinem, in Prosperiis Continentiam, in Bello
Audaciam, in Somniis Vigilantiam, ut in via
Benefactorum tuorum procedant. Metare Do-
mine castra nostra, et ea pallio Misericor-
diae tuae circumdata, ab hostium defende in-
sidis; Pelle Vigilantium Soporem, ne impropi-
reperiamur. Sit Angelus tuus Custos nosfer,
& Dux in Gratia, qui Tormentorum, & Do-
pitorum globos discedat; & prout Ixalem
per Mare Sicco vestigio, ita nos per inimicos
nostrorum acies ducat incolumes; Praesta denique
Domine, & Patere nosfer benignissime, ut recepti
in Sinum tuum Populo tuo, a Via Mandatorum
tuorum non aberrimus; Sed justificationes tuas
custodientes, in tranquillitate & pace via no-
stra ad Te dirigant; qui Nos ex immensa
tua Clementia Creatos, & redemptos esse voluisti;
Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium
tuum, qui Tecum Et cum Spiritu Sancto vivit,
& regnat in Saecula Saeculorum. Amen.

A
Keresztény Világ minden Fejedelméi-
nek, és Republikáinak, Ugy egyéb akar-
melly, akar-minémű állapotú, bersületű, Méltó-
ságú, Tisztú, és Felfügű Rendeknek.

Mi Felső Vadászai

Rakóczi Ferencz, Istennel Kegyelmeből
Fejedelem, Sáros Vármegyének Főispán-
nya, Munkácsi, és Matyócai Herceg,
Sáros-Lataknak, Tokajnak, Regencsnek, E-
tednek, Somlyónak, Ledniczinek, Szerents-
nek, Onádnek

Örökös Ura.

A dolognak örök emlékeztetése.

Meg-újulnak a dicsőséges Magyar Nemzet-
nek régi Sebei, és Hazánk meg Sebesült Szabad-
gának mostoha Kézrel ennyiszor ennyibizetett
Seb-helye, minek utánna alattomban ell badgyavott
Tajjai, az Austriai Háznak Istén itiléséből
való birodalma alatt, feltűn. hogy ep Rézire-
is leá hat a végső veszedelem, Fegyverrel kértan
ell vágattani. El amúlnek Sokakb Elméjéb,
a meg-háborított Országok visztontagságos újsá-
gatni

gátul meg lettenvén, és hogy ez a még nem con-
tatott, díszfeggel, s. Szép ries tsendességel ennyi
Joh. Szász Esztendőktől fogván viázta, és fen' álló
Nemzet, már idő folyásával gyűfős változásban
öltözik, midőn a világ csudallya, Jókán a Király
ellen való hitetlenséggel, és támadás indító vele
Szülesett kívánfaggal vadoltyak, vishes véleke-
désel, nem tudván a dolgokat. Adjasok enge-
detmet igaz Jajvatomunk és panaszunk, és
egy bevérsi fellyeb emelvin elmélkedésnek, hit-
tel vagy a nem jól el hitt elméleti eleve bevért
vélekedés, vagy a Zabolátlan Magányos tettesnek
hívsege nem igazán értezt, midőn okát igaz Jai-
borzásoknak nyitván valóvá vesztük, legyenek
igaz ívelő" Birak.

Egynekégy Szász Esztendője múlt ell, olvassuk,
miolta az Uralkodásnak megides Kivánásával
es az Országok nagy lenditük jó akaratyoknak
behalozásával magokk vetik az Auszriának a Ki-
rályi Felsegnek Jussát, Mindazonáltal megfogar-
ván fellyeb az időknek minden folyását, hogy min-
denkor az Ország ősi Szabadságának szalard me-
szeségeket kifejtetnek veszedelmestül, az mind
az Historiak igazán irják, mind az utófo' idő
most-is befeleli Nemzetük Maradványak. Mi
Külfereitete Ujén a díszőség Bátorj Janihát
ez ellen a Ház ellen Jegyver fogásza? Mi okott vette
fel Berlin Hazánk oldalára? Mi indította
Dorshais

Borshait a fel kelésre: Micsoda a mi Emlékes Rálok,
sziahat, és Tökösit: Nyilvánvaló világ előtt! Nem is les-
het semmi álnoksággal el feljötti Országunkhoz igaz
Nehézsegit. Leg fő oka most is, mindenkor maj szor
is volt az illy nagy, és sok indításkorban Hazánkhoz,
vénnyek meg mondhatatlan Rontsolása, Szagattása,
Mert mihielyt észre vették az Anzpiraiak, hogy először
Szorajok eddiggetett +jaládsagokkal néhiek alájok
vették Nemzetünk, alattomban, és naponként csúsz-
ván, majzván Szabadsága Uralkodásuk, Lapsan tás-
fan oly Szemtelenségre mintene, hogy mai hi lout,
vén a Királyok hit Leveleink közeli kár, valami sért,
szett, az a Szabadságunknak írtven, szeméztött vévén Ha-
zánk Szabadságának el rablására, alattomban való
veszedelem, Taktatkozásokhoz nyilván való jeleit mutat-
nak. Junius: o Fajdalom! Sok Magyar vörbül
allo diszóságos Nemzetek el-oltattatások, Sok jóstá-
gott erőszakos el foglaltatások, a Hazai Jólétnek a
Miltóságok el vettetésisok, az idegen Törvényeknek
Szohatlan be hozattatások, és az el véseltetéslen adó,
Lafott terheinek fel vettetésisok után:

1. Országunkhoz arany Szabadságát, melly ennyi szag
Eztendőkhöz fogva a Királyok Szabad választásá-
ban maga erejét meg rontatlan Szohással meg tartotta,
Tökösi Uralkodásnak abrázattára az ebben való meg
egye része lettenéssel élven, Törzai változással el val-
tostatták, és hogy abból felettébb való Szabad urak
hozások nagyobb eredetis vesessék:

2. Amaz nagy Királynak, Sersafaleni Turának
nagy

nagy Fővénnyel, melly minden Vendéktől leg-főbb sza-
dtságait. Ez alább való időhig Nemzetiünk mára-
Laudó örök dicsőségére magában foglalta, a Haza
Fővénnyel meg Konzáfahoz a Királyok ellen való
állása örökös hasadmas engedett, maga magához,
sának hűlönös szerjével, és az Országban Főben,
deinek Kiszereit meg egyezéjével gyalázatossan
el szólotték; és noha a Királyok Szabadvalóságá-
sában, és azok ellen való állásban lévő Szabadság-
nak el vételén hívül, Hazánktól minden egyebb
Fővénnyel, a felül irtt Királyi Hitnek önkint
való érte mével, hogy meg állják, s- Kéneül meg
tastyák, meg Ghuénebe, usat + finálván mindazon,
által akár melly nehez, és hiptelen dolgokban való
Datorhodása, Hazánk Fővénnyel minden igaz
sajit, minden meg hűlönböz szerjével hűt Szabad
Szabatra pusztítottak, savul legyen minden gyü-
lötsig, és megédsig, méltan, és igazán pana Kollyuk.
3. Fajdalmas doloz nyilván ez Mársat tár-
sathodó Nemzetnek, a hi végetlen munkáival,
vérevel, és Kötözéjével minden ellenségek ellen
égi üdötül fogva dicsiretessen obalmazza az
egész Kereszténységet, Haddi méltóságából leve,
Kiszereit, és annak idegen Nemzetre, az hat me-
ge vetterett Magyar Wétusnak meg Gufoláfaral
a Haza nyilván való Fővénnyel ellen, s- nevese-
tesen a Királyi Diplomának nyitólése, melly az
1658.

1658. Eszendei i. Articulusban foglaltatik, és a 10. nr-
 1608. Eszendei, ugy az 38. nr- 1659. Eszendei Articulus
 ellen, olly közönséges vele való éléssel ruháztatni, hogy
 atig láthat valahí egy vagy két Erössigben Magyar Jo
 Szított; és így el- vetetve a Jelyebb meheresnek at-
 talmasossága a maga Hazájában Számhivettett
 Haza Jának, hogy még járóm vettetik a nyakab-
 1. 1- l- ben szenvedhetné ezeket ell. / csak foghatodunk.

4. Mindenek helyesnek ez Országban meg Zavarodás-
 tal, meg újított az Uralkodás' adozattya, és az Or-
 szág minden dolgainak csak mintét Barantsolás kíp-
 pen való igazgatását az Udvari Tanács megévésén
 magának tulajdonította, és végre az Ország Jo Rend-
 vésék minden Tanácsa hi lehetett, mindenek
 valamin az Ország közönséges állapotját nézik, hi,
 valoképpen, többén az a Haza Rendetefei, nevez-
 tések J- re része a fellyül irtó Diplomának az 1681. J-
 4- re az 1655. J- 50- re igaz 1659. Esz. 14- re Articulus
 tusban: a mint erre bizonyít az a minapi hírnök
 nélkül lett Karlovici fegy. követésnek tractája: / mi
 Jelölünk, mi nálunk nélkül végeztesnek.

5. Ki volna, ezeken fellyül, a ki nem tudna az
 Udvari Camarának Szabados Uralkodás' az Egeher
 verik a szalmok, és az Isten bosszan állásait efe-
 deznek az Ország, 1- az Országok. Itozik az elme-
 csak az egy ujonnan kerezett, Tirannusi Tanátsal
 képzelt Igabságnak emlékezetére - is, mellyett nosa
 az Ország Vármegyeire hi adott végezis Szécsen
 egyfex

egyszer elengedőnek, és Semmi Fővényei a Haza-
nánkban nem kattanak, úgy az igaz Cseh ismét
vettel is hogy meg nem egyezett, De meg sem egyezett,
sett, felette néző okok mutatják, Mindazáltal en-
nek a Mamon hallatlan Keresésnek módjával sok
féle hi gondoltán Kim alatt még Louvain a Kirá-
lyi fogadás, mennyi háttal settenek, nagy része az
Orszagnak törvényes Maitól ell vetteten, és idegen
Nemzetnek adattatván, a Masodik Andrák Király
Secretumának Érte és Uradislaus Király gördé,
creumanak, járta az 1599. Ért. 31 Articulumnak
érteleme ellen, fele tetteven az Haza érdemei
Jai, nyilván vagyon. Bizony Semmi nem volt
ennél méreg bosszúra valóbb, a Magyar Nemzet
elméjének is az Auszriaiaktól el idegenítésre az,
halmatossabb, és a közönséges igazságtól idegenebb
dolog, mint hogy az olyan jószágoktól, melyeket
sok stát Értendőkkel az elő a örök birtokom alatt,
is szüntelen békefészes birtással birtanak, csak egye-
dül a örök a Hazából való hi üzetiféit, melyet a
Király maga Hiti Szerint tartozott, az igaz Földes
Ura meg szorosan, és attól a melyet magyar,
s jószágok az Ellenség ellen való jelles szolgálatok,
hat, vérüket, s végtelen költségekkel akkor is az,
talmaszok, meg szorítottatván, Keresésing Király alatt
Zut járom alá vettettefeneke. Semmi nem kapnált
itt az okoskodás, és a Könyörgés, sőt inkább Uraságok
formálván

formálván Szélyes a Papi Rendek a Világiakkal egy,
gyütt, a minden Nemzetektől Törvényei ellen, minnek
előtte idéztettek, vagy meg Szentkezeltattanak vol-
na, már meg győztettek, és jószágokból ki rehesz-
tettek valának, nem is volt egyebb Sátra; Janem
Jogy minden tanácsok a Nemességnek az Országból
való ki üzésire, eshüttének volna egyben, Bizon-
nyat ell Irmeük. Junem meg Szentkezeltattán, és az
Ujjonnan kezesett igazságok Felváltására kényre,
Lestovin Sze Vármegyei az Országnak.

6. A Barancsolat szerint való irilek be hozattatta,
nak, és a Törvények Szabadságának Vontására fel-
nyitott utat be Moháranak. Mellyek nosza az Ország-
nak világos Rendeléseivel, ugy mint 1603. Eszt. 12^{de}
1618. 14de 1638. Eszt. 26de és 1649. Eszt. 41de és az Aus-
triaiak Királyi Dicséket meg erősített Artikulusok-
kal valójában meg erősítettének.

7. Mindazáltal a tsuffa sisetett Haza Lahossi
Mohsalan Törvény folyásával Országukon Levül
ellenkezettük az 1536. Eszt. 41de és a Királyi Dicsé-
mának 5de része, melly az 1659. Eszt. 1. Artikulusban
tesített, Levélüknek elő hozására, s igazságoknak
meg bizonyítására Citaltattottan, nem csak nehez, s-
a volognak érdemét gyakrabban fellülmulo költ-
séggel terheltettek; Janem, Legezette az Udva,
és Kamara-is egyfesz s mind Birodalgott, s Feljeres,
Legett-is viselven helytelenül az 1681. Eszt. 37. Arti-
culus

culus ellen mind feletté való nagy károkkal jószágok
ell szerelése' kezesre' tette, mind felre' beterve
az ország vendes Jöviny' szék, és Birai, tsah' áti,
vályi Jöviny' vélekedése szerint' ismét tette meg: új,
jabb, s- meg újabb vendégek érkezvén ottan, ottan az
Országban nem egyebet kel' vala' Játlanunk amak
Romoni' Szentkirjánál: Költözéssel' ell' régi' lakos.

8. Johaszhodik a Hunok, s- Jászok Királyi dísz,
siger' Privilegiumokkal' elcséttetett régi' Szabadsága,
melly' szab' alá vettették a Német' Kemzett' Szokatlan
Methodásának, és hogy az iga' alól' hi' szab' dításek
alattomban' szünse' emül' Johaszhodik.

9. Johaszhodik' haszolóvan' a maga igazságiból' is,
vesztetett Magyar Kamara, és mindon' a mindeneb'
közül' való iga'z' vendes' Játalma, hogy nagy meg
utáltatásból' az Udvari Kamara által' töle' ell' vitést
arról' panaszol; a Jöviny'ek világos meg' tartatása,
lát, mellyek az 1622. Eszt. 18. évtől' az 1647. Eszt. 14. évtől'
és az 1681. Eszt. 31. évtől' Ariculnschou' Jundáltatnak, és
az egymást' érte' Jelyben' hadyban, az egymástól'
való' függést nyitván' hi' lehetősé, mellyen' Jaj' sallya.

10. Mint' vádolnya az Steunek' Szolgáloja a' Termis'
szett- is maga az Udvari Kamrána' emondhatatlan
Jöviny' sige', mert' noha az Istén' Vitéz' Kegye' s' messé'
giből' az országban' ell' fogyhatatlan' bővege van' a' sz'
nak, mindazáltal, azt' oly' drága áron' adatta, hogy'
mai nagyobb' része az ország' lakosinak' mindennap' sz'
talan

Következtek a ragadományok, nőtt a Szatalmasabbal
Szabadsága, meg nyomoztattak az Arvák, Fel prédal-
tattak az Özegek, és midőn a Haza Lakosinak a ma-
gok Törvényével való élés meg nem engedett, sem
az idegen Birodott könnyen be nem vehették, min-
denek tövel, hegyget egyeletlenül özve Nam hivet,
tettevén az igazság.

16. Kiszoda az ahi előtt titok volna a Religionak: Isti-
ni tiszteletnek: meg háborításának Szime fogása. Bizony
a vallás háborítása, melyet mind az Ország, s mind az Im-
periumi Törvények helyben hagyának, hogy azzal a meg-
kötött Haza Szabadságát csúfolják, a Nemely való-
gatás nélkül meg nyomoztattott. Erek példájával
Légi Szokott dolga az Auszriaiak a közmondás ként:
El osztatnak a nagy vízek, s parakokká lesznek, és éh-
képen Szellyel Szaggatván a Haza nagy zendeinek
elméjéket, midőn a vallás Szime alatt az Egyenes-
nek magvait Szimok, alattomban ereje elfogytat-
ván, tapasztalynak az Országnak romlását. Bizony-
ságok erre a magok idegen Nyelven Szölő Pajzok
ellen panaszkodó, ^{Sok} predikáló Székek, és a Kivül va-
lott az 1681. Eszendei 27^{ik} Articulus ellen engedre-
tett Parvag oktatok, liket midőn csak a Pompás
jövendelmre vágnak, a Magyar Nemzetnek Selli
Építésre nélkül elfogalt a hanyar Szívő tunyóság.

17. Az Auszriának gonosz hírvásága alá vettették
Hazaánk Törvényei Kevernék, és hajdanyi arany szas-
bársága az Ország Gyűlésinek egy Udvari Tanácsnak
udvarol. Az építésnek kicsoda tovább való Zemi-
sege van, el Comolván a Fundamentum. A Kegyet-
Senség

Levegő utjának nevelésére bizony nincs semmi bizo-
nyosabb jegy, mint a Szabad Országnak Közönséges
Ország Gyűlésitől elvonattatni. Innén vőtt a na-
gyobbakat islekedni mérészlő telkesen Szabadság,
es valamit magános tanátsal el Rendeltetés, az
Leg főbb Törvény erejévé vált a hűselenek előtt: sem-
mit sem kattan ell próbátalanul, hogy é Parvag Jaga
damányban övendezhessen az Auszriai hatalom.

18. Rá vette azért az Ország a Dicasteriumokat,
az Ország Gyűlései helyett, melyek által midőn a Haza
Lajosit maga tevése szerint igazgattya, még itiheti az
igaz Dicső, hogy nincs egyéb Haza a Szabad Ország-
ban, hanem a Magános tevése szerint való Parvai ha-
talmas Uralkodás.

19. De mit mulatozunk ezekben sorabb? Ki attak:
az Auszriaiak ez Nemzetül nyilván való bizonyoság
János tanátsal, midőn ez előtt négy Értendő az
Országon hívűl özve hívűl törvénytelen módon az Or-
szág Jö Rendek több sok, s nevezetesen ez illy Lun-
ctumok hívűl. Hogy tudni illik a jövőndő szüntelen
való adózás módja, a febüli itt hogy már Ország Gyű-
lése által találva fel. Az alább való Nemes-
ség Parvaszi állapot alá vettették. A Feljebb való
pedig a Szabadság Szoros Costillyaival az Ország Jun-
damentumos Törvényei ellen, melly Törvények min-
den Rendek ugyan azon egy Szabadságot tulajdonos-
tanak, hogy abban nagyobb s kisebb nem léfett: még
határozattalanak. Az Ország Szokas törvény folya-
sa

-sá tovább az Austriai Jöviny Szózatlan folyására
vonattassék, Hazánk Szabadságának meg tapodá-
sával hi mutatták. De Gyönyörű Szej Kentelege ez,
a Királyi hit Levleinek.

20. Ally elő annak fölötté se-is, az Országban
való örököségnek felállítására találattott írt,
Czerjesi méspárlás! Gyászolnak az Özegek, s az
Atvák meg fosztattatván éves Szülejekről. El Ste,
dették a Fabusottó Jóbb Fejei, és Sokatb Ki onta,
tott ártatlan vérek az Abélivel együtt az Eger
Verdejib. De még Sins mértéke az Austriarab en-
nyi Kegyeslekedésének, még sem elégedett meg Sokatb
vérevel, s nem nyugodott mind addig.

21. Valamig az ő Usalkodása gonosz Kivánságának
birtóására, a mi véreinket is más nyolczvan Cset Ha-
zánk Jóbb Tagjaival, kik nevek Szerint Registráltak,
tanak, s hasonló Kegyeslekedésre Vendeltettének,
Szonjukhozva nem kívánta. Magános Külön való-
életett életünk az Országban mi Szabad Fejedelmek örö-
köse, és éves Hazánkhoz nap nyugotza Vofanandó ál,
Lapottját könyves Kemmel gyakorra nézdegettük, és mi-
dön bátorságos Selli ismerettel minden változást ö-
sünk távol Senni életünk, és Senni következendő
gonosz elméleti gondolattal sem gyaníthatunk vol-
na, ime hirtelen az Austriarab Hazánk Jób Leudei-
nek ell Jörlése fölött való Tanársokból, el mulatván
az 1613. Szerendei 34de Articulus értelmé Szerint
a szokott

a Szokott idézet, argyazatlanul lévén még fogattat,
tunk, és Jézus sejtővén Személyünkben Menneműsége,
Süni öltözettel körül vértetén Szross tömlőzi os-
mányágban Lehetszettünk. Irózik Elménk an-
ny, és oly sok Donoszintk emlékezési-tül-is, melyek,
Kell: bizonyoság az Isteni Jelség: az egész világ-
előtt nyilván lejudo ártatlanságunk, az Auszriai
Kegyeslenség által Környühéppen vérszegettesett.
Vadostattunk a Királyi Jelséget Sirtó halalos vé-
telhet. Tannitk híreslenséget fogattak ellenünk,
juralmat igazságh Rab Társainknak, Latzul ma,
gyarazóak Leveleinket, és végtelen Törvényekkel
meg tiltatott parancsoló itelest, hi Tárván a Cen-
des Törvény folyást, híreslennül Cendesteneke ellenünk.
Mivolta Tátra, amir kellett getehednünk: Hazánk
Törvényeinek illy nyilván valo Comlása között, és
a végem ell véjett Szérbeli düföség által aratlan
életünk ellen Sefelkedi bizonyos vérszedelm között.
Meg Szabadított bennünket Daniellel az Isteni jószág
az oroszannak Jél sárott Torhabul, és az undok
Vabságbul tudalatos Szabadításal hi hozván,
Bátorosagos xiv Tátra vezérlett. Tárvul létünkben
azért ellenünk olly Tökéltelenségekkel, Sigasság-
tül olly idegen választókkal sekyés Danni Serson,
ria mondattatott, hogy, az^{az} még Joursó S-megvis-
gáló igaz Biro előtt, annak a gonosz elmébül Szár-
mazott alkalmatlan itelestnek hamisága nyilván
való legyen. Megvallya ez az azon Sentenciának
vége

vége felé egy Szahasz, midőn a Törvény ereje Ste-
lent, a mint ott írják: az Austriai Fejedelemség, nem
volt közele a mi ellenünk való per folyás indításá-
sára azt mondja. Ugye hát? Feloldoztatónak
itili magát lenni a Törvény alól. Minden ellenke-
zőt hiáltnak ezzel az Ország Törvényei, s a Kirá-
lyi Esküvései, és a Királynak, hogy a Hazai Nemzet
Tajjait Szokott Törvény folyása kivül meg-
Szerezze, azaz semmi Szahasz nincs, a Felül-
elő Számlált 1536. Ezzel 41st 1684. Ezzel 6st és a Tripan-
tium Decretumának 2st Részének 5st Szólás-
világossan beszéltek. De nem tiltotta meg a Ste-
lent a meg emléset itileneke más Szahaszban,
azt is kineve mondani, hogy a Királyi Szahasz
formált ellenünk. Szüheben! Arratlansággal bá-
torhódó Fejét hajtottunk Hazánk Törvényeinek,
és: a mint a Császárnak ő Felségének írott u-
tolbi Levelünk igaz Szahaszát meg láthatom: azt
kivántuk egyméháyszor, hogy Szokott folyása Ste-
lent Szahaszattassék ki az egy igazság. Semmi
tekinetű nem volt itt a Törvénynek, a gonoszul-
fel-indított Fejedelemség elmeje meg Szahaszára,
melly noha az 1687. Ezzel 6st Articulusban
ezen Szóval azt mondja; hogy ha törvények ezután
hogy a Hazai Szahasz közűl valahik Szahaszosan
véreinek, az arról Szahasz Törvények módgya
Szahasz, és az azokban Szahasz Rend Szahasz
kell.

Kell azok ellen procedálni: Oly savorul van pedig at-
tul az, hogy az új Rendelvények tennének elégét;
Sőt inkább az idegen Törvénynek, és per Jolyás,
nak alkalmatlan Keményiségnek felvételére
Kinszerítettünk a Királyi Hitványok ill. Feljegyzéseivel.
Mi lehet még is a mi dolgunk ártatlansága meg
bizonyítására nyitván valóbb: mint hogy a ha-
sonló Janis bádlyával velünk meg egyezők min-
den Salálos Bűn nélkül valóbb találattanak,
meg igazítottattanak, s = Szabadosan ill. Borsítottattanak.
Mert hogy ily nagy próbájuk dolgozott csak egy ma-
gános Keménynek irakták nem lehetett, az ér-
telmejs óhosszaj mutatja: Számhívásiban van ott
az igazság, valahol az Elmének eleve be vitt dűfősége
Uralhodik. Elig Schairg jáderodottanak megindosított
hi terjesztet vitorlai az Auszriai Birodalom Hájóinak,
valamenny a mi nyomorúságunkban bujálkodó Jolya-
sít az Úr Istent borszerű állásának igaz örvénye ele-
ve el rendelt vizontagságos nyomorúságának Hájóit,
val el nem borította. Nem akarja az Istent ir-
galmaság tovább, ezt az Országot az Auszriaiak
tolvajlására hittevének lenni, midőn messzire,
való Maradélimkhoz: is példáz irgalmaságával
bennünk az ellenünk el gondolt veszedelem alól
meg Szabadosván, és már a külső Fejedelmek jó
akarattya által, az Ország belsőbb Fejedelmek be-
hozván igaz Jegyvernek hadi vezérére lenni a
kart. Így van a Természettől rendelve, hogy a
Magyarok Nemeg Elméjük el nem szenvedhetik a
borsu sugot, és a Szabadoságban Kültetett Haza Szabados
Tajjai Hólgyai állapot alá vettetésen megfeszelt dolgnak

tartják

tenyák azt a keserű szabálynál.

Nyilván való legyen az a keresztény világé,
Lát a Magyar Nemzetnek igaz Jégvéré, és minden
ami ősi Szabadságunk ellen lefektetvő Auszriai Ház-
sát igaz itélettel fúrtolva, jó akaratból, és Jég-
delennél ez Szabadságunk tilalmát, és igazságta-
lan módon meg fúrtatott Nemzetnek oldalunk
jelen lenni végye Szivére. Mi: mert a maga hitit
ennyiszor meg Szegőtté tovább hinnünk nem lefektetvő
Házunk az Auszriai járóm alól való hű Szabadsá-
gára, melly mindenek minden keressetek együvé-
foglaltja, életünk, javunk, s= utolsó Csepp vé-
tünk= is önkéntes lel Szensellyük, és hogy e Jégvéré
Jogásunkban nincs semmi megidőseink, nyereke-
tünk, s= magános diosőségünk, az Isten előtt, a Szent
Angyalok előtt, és a keresztény világ előtt jőzan jó
Lelki ismerettel közönsegesen nyilván valóva se-
szük. Havadhozik értünk: Istenben vetvő vas mas-
hajás Házunk: az ég, és nem tulajdonéván e nyo-
morult Nemzetünk közönseges bűnait, minden
ennyi gonoszok közö házójás igaz igyünk, a
tovább való Előmeneselnék Szent Sengerre borsátynk,
az Isten gongya viselőjének boldogító Szenci által,
Végi boldogságának Bátorjagos víz partjára elve-
Lelki, és immár valakára az örökki való tennet,
Ségnek diadalmas hódó Örvendezéjével meg hozo-
názza. Keltt Annhácsi Uraságunkban lévő Táborunk,
ban Hetedik napján Szent-Iván Havanak, Ezer hű Szat
Járom Eszterendőben.

László

Parja

A fellyebb elöl hozott Manifestumban említett, s= bé foglalt,
tartott Levelnek é hűvessző Rend Szerint vagyok.

Hogy ha a Mindenehet teremtő s= igazgató Isteni
nagy Felség = is az ell nyomattattatott szabadságot engedte
ana, hogy ötet mind alkalmasoson, mind alkalmaslan kij,
pen meg szőléskapán, én = is miért méltán ne érellyem az,
Hogy Felségedről, mint ennyi Nevelés, Nemzetiségetől Jól,
di Istentől nékem = is van óra szabadságom. Midőn
é kiralmas szabadságból már harmadszor nom alázas
Levelemet, mindenehet bizony elő hozattattamnak hiunek
Lenni, ha állapotomnak változása Szavaim újabb elő-
mondásaira, és újabbat beállásere nem szolgálhatnának
alkalmasoságot. Mert hatodik Holnapja múlt el, a miol-
ta Eszakai Időben ajtomat bé voltván, agyamat a vi-
tizelő Rend körül viden, Személyemnek minénniségis
Játza vetvén, Feleségem viselő állapotot nem gondol-
ván, Hazánk Privilegiuminak Szentségis Lemmibe
tartván é nyomorult szabadságra ragattattam; Huszon ne-
gyedik hete a miolta ide hozattattam oly nyomorult sor-
alá vettetétem, hogy az idős inkább mondhatom bügya,
dorással, mint élettél sóltottém: Mert ide jövetem után
Tömlősi unokságban Vekszesvén, éjjel, nappal jobász
kódrán, Szamott vettem aratlan Lelkem gőmlesztetül,
mind addig, míg öízöm, el érhuzet Szám vetvém eleiben
vitteneh, kiált meg Jelenem nem Hazám Tővön nyitok
való hűvelségem Kézfertett engemet, hanem a Felséged
Garancsolattya. El amúltam Bajam jól hozadott. Hogy
a Poetával Szólyak: annak a kiralyi Felségnek meg
Sertise bünével, hogy vádolttam Szállottam magamat,
his

his nem csak egy mind Kegyelmes Kiralyomat; hanem mint
argalmas atyámat - is imádom, ohosszágommal, elhetei,
Semmel együtt, ömött belém terméském. El ámuláfo-
mat inkább nevelte annak az én várloimnak, s-ellenem
való Janinak hitetlenége, his soh Jele módon kellett
volna hozzám közelebbi a Hala- adarosságnak. Nem
hozom itt elő Levelimnek Janis Magyarországyát; mert
azok aránt való igyekezésemet Felszigednek eléggé
meg Magyarországtam; Confessariandom Leveli Thal-
gasással el fevesem a Kereszténytig közt talám
Zallatlan Szokással. Rab Fajaimnak jutalom egirte,
seth, hogy ellenem vallyanak. El kerülöm annyi Buncu,
mole kamissagis, melyeket soh tanuk hitivel olyakkal,
ni meg erősiték, ara ajánlom magamat, hogy a követ,
közendő Rembe hozadnak napjára rövidebb által u,
tam lefessen. Ez az Kegyelmes Uram! a mi az én
ennyi soh igaz Fajtalimat meg ujítottá, hitemnek,
s-Éshüviseimnek, melyet mindahossam a Hazanyil,
van való Fővennyellen való megveséje, ma-is faj-
salom, és hallatlan hi fogásokkal elebbi állapotomra
vissza vitt. Etek mondóm azok, a melyek engemet
vagy akartam, vagy nem; az igazságban ennnyi Dey
varása, s-keresztényen kinfeszítettnek a Szabadi,
s-as keresztsire. Rittentettek engem Hazánk Főven-
nyemnek hátra vettési, Sanyar^{szabjagom} ~~szabjagom~~, hitemnek
megvesése, az ellenem való Janiakkal igazta jutalmak,
Ellenségem Janis Hisüséginek Zallatlan gyaláskattal
engedezett Szabadsága, az 1678. Epe. 14^{szk} 1678. Epe. 14^{szk}
1678. Epe. 11^{szk} 1596. Epe. 14^{szk} 1679. Epe. 11^{szk} 1687. Epe.
14^{szk} Articulusokkal ellenkező, és az elmúlt példakkal,
valóban

valóban Komori parancsoló írtet tétel, olly ¹⁷⁸⁵ évben
teszem, hogy Szerelmes Feleségemmel való bejelge,
tesre sem nyerhettem szabadtagot; Meg halgattatam,
s-meg írttetem előtt sem jószágim ell foglaltatta
tása, vittnek engem boldogkalan fremhivettesett ember
állapotyára. Mert amas tettezem, és igaz Bironak
az én Idvösömnek Jéle" Néhi előtt mondok, s-e ¹⁷⁸⁵
Köm, hogy én nem Szalaván Magyar Ország mint Ha,
Zám igazságának Törvény Néhi előtt, melly előtt =
igyelem általmára való kétségemre ajánlom, Janem
Árholtil félek, a miher Feljebb Feljegednek aláfa,
Fótan felenttem. Szabad legyen hát nekem az a
Kegyelmeffiget meg próbálnom, mellyet a királyi
Ként fogadás igazsága változattott. Feljeged,
nek, mint nyomonultak vigasztalásának, Árvath
Átyának hágyom Szerelmes Feleségemre, és gyenge
Magzatimat, kiralmas Kemeimmel meg hágyván
Fédeimet, akert a Kegyelmeffiget Könyörgöt, hogy
Feljeged esher az én Hűségemnek, s-ártatlansá-
gomnak Zaloggait az Árvath igazlanságigert, és
Idvösömnek idvösigei seb helyeire vigyel be' Kegyel-
meffigetek öltiben. és engem Hegyest, hi a Jö' dnek
Minden részében, mint e világnak, és a Kerekeslen
Segeth Tengeriben hágyott leg hívebb, s-ártatlan Kol-
gaimnak Rajstromából hi nem törölvén, az én Hazám
Törvényei Kerekei Kolgáltataván hi az Igazságott, vé,
gyen régi Kegyelmeffigetek és paroyára, Hi Szám-
hivettesem ben is Maradván Koperdomig - 1785

Buzgó

Buzgó Könyörgéssel, és alázatos
vallás tétellyel teljes
Szomorú Verseik:
Mellyek

Ez Magyar Hazának Sulyos, és elvisel-
hetetlen igája alól való Jól Szabadulá-
sáért, s= annak vigben vitézre Istentül
"lő" alléttartott Kegyelmes, és Méltosa-
gos Fejedelműre, és utánna való Jö-
"lő" Rendéért, s= Vitézlőre egy-együ
formában Szeresttek, Kiván van
Istentül áldást ez Magyar
Hazára, és abban livo nim-
den igaz Haza Jaira, és
Lajosira.

Nyomtatott 1704. Eszterháson.

Ad.

Ad Notam: Mit bizik ez világ hű Dícsőségiben.

Főherczelen Király Menyei nagy Felség,
Az hűnek Tanácsod mérhetetlen méltóság,
Minden gondolatod tsah tiszta böltsesség,
Te tselcheted Mindenhoi Szentség.

Uz Isten mi Atyánk, mi nagy Segedelmünk,
Hisszük, hogy jók látod mire jutott ügyünk,
Mint hatalmasod el rajtunk ellenségnünk,
Vas igája alatt hűnek ell epeztünk.

Dánára fordula jaj az mi örömnünk,
Még büvült kiralmunk ell mult egiüttégünk,
El távozott tölünk ehets dícsőségünk,
Végző Romlásunkkal jaj mostan hűz ködünk

Az mi nagy Romlásunk viashodik velünk,
Erőnk pedig gyenge hogy vele meg hűz köjünk,
Mert soh felől üldöz alnok Ellenfégnünk,
Melly ellen lenni mint, hi fel fogja igyünk.

Seregked erőss, s: hatalmas Királyya,
Ki minden maktó tsah Te nagy Fő Ura,
Menyei, és Földi erő birtokodban
Vágyon, és Földi Jég etett hatalmas.

Gyáhran jut Estünkben Ugi boldogsága
Edes Nemzetünkkel Kedves nyafasága,
Mellyet az Földhöz vert Ellenfégnünk kiraja
Kinek gyaltarattját v: sellyük Uigultra.

Összehivalo Uz Jehova nagy Isten,
Megvalljuk előtted, me v: verkezorünk igen,
Egész Nemzetestül Szent Felséged ellen,
Hiteslenül élünk Szent Főveinyed ellen.

Rigóul

Régtől fogva Uram ez az bűnös Nemzet,
Sokképpen haragra Tegevet ingerlett,
Nem csuda ha méltán már meg büntettetett,
Boszoru állá todniul mert el Tejejt közt.

Iyakra mi kötöttük Szegény nyomozgatás,
Döven volt az Arva, Övegy, Holongatás,
Pörszak, Szidalom Isteni Káromlás,
Faláztatik ma is csehb böszállás.

Trigység, Gyűlölség, Harag, és Csakaság,
Vagyon ez Nemzetben Szambalan undokság,
Büvelkedik Ingar, undok Gajsalanság,
Atyofiak között való habórság.

Itama nintsen Uram mi gonoszságjainak,
Méltañ vagyon kélye Rajonk Haragodonak,
Igasán Szállott Vanh Tullya Ottodonak,
Mi gerjeztettük Jót tüzét Haragodonak.

Cros boszoru álli Jörsége Ur Istén,
Vallást téfünk néked igaz vagy mindemben,
Tudjuk hogy nem büntest Szent-is büntelen
Méltañ büntest tejat minket mindeneben.

Régtől fogva nyögven hozdostuk haragod,
Degenek jármát nyakunkon hogy tartod,
Véhemk Gyümölcsöt velünk Kóstoltatod,
Ottod ez napig Tejünkön fen tartod.

Tengő hiátással régen az Propdíták,
Szent akaratodat nekünk megmondottak,
Dün ellen Haragod öle tittunkra atták,
Késem gyümölcsöt az bünnek mondottak.

Meg érdemlyük Uram ezt hat töled méltan,
Hogy ne Szenvégy minket tovább az Jöldhatán,
De Tapasztaltasd meg haragodat nyilván,
Mivelünk, hogy minden tánnilna ez példán.

De

De Tehincso Ur Isten régi Kegyelmedre,
Nem az mi meg vesztet gonosz Erkölesünkre,
Hanem Kent Fádrah drága időmire,
E Czettünk hi ontott Kentsegi vezére.
Térs meg hat nimbis Bünyüh meg bozfallad,
Az mi napjain hat immar meg vijtsad,
Fel huzott Ártod Vobunk ell Joz Kéfad,
Végső Vombájunhat Leánk de buresad.

Et bünos Nemzett közöigaták örvencen,
Hogy ha találtsanak, a vagy tsah negyvenen,
Harmintzan, vagy Huszan, vagy legabalb tizen,
Cselekegyél Wam velünk Kegyelmedben.

De ha tsah egy igat sem leune közöttünk,
Mivel hogy bün nélkül senki nints közülünk,
Igaz az Ur Isten a liben mi bűzünk,
Az ő erdemier tegyjt dat mi velünk.

Allas helyünkre mar Wam Isten nimbis,
Borissad Kegyenben mi Ellenigünket,
Töts be vig örömmel et alit lelhünket,
Ujts meg Ur Isten nyomorult élünket.

Soh Insignih után agymar nyugodalmat,
Ejtsed nagy veszelyben nyomor gátóimhar,
Az Kevély népehe borúllyon gyabálat,
Ne Kevédjüh tovább soh tsahfolásohar.

Rajtunk uralkodó Idegenek jármüt,
Töid öfve? Ur Isten nefés vas igáját,
Kegyenits meg Kevély Joz Jozathodasat,
Had ismiejt meg mar ell vejtire magat.

Cross bosszu álló Seregek Wra,
Hozsod folyamodó Kegenyek oltalma,
Sialmas övegek, tsah avah édes atya,
Kicsim Seregenek Kéjút oltalmara.

Kelly

Kelty fel oh Jehova, s= légy vézerünk névünk,
Szígyonüllyön meg már gonosz Ellenségünk,
Te magad Hadnagynál áll elő Kötöttünk,
Hogy meg ne jözzünk Te hársolly írettünk.
Ne enged hogy szígyent vallyunk ez éologban,
Mellyben fel indultunk, bírván hatalmadban
Ne adgy nagy Ur Istén e világ szájában,
Hogy velünk vagy inkább mutatd megvalóban.

Oh melly Jóhan mondgyák Uram ez mi névünk,
Hicsoda tejesi hogy mi jött nyertésünk,
De deríts fel Uram Kegyelmed mi névünk,
S= tündöklőrejd országod világát felettünk.

Mert hozzád emellyük az mi szemünkben,
Mint Szolgák Urunkhoz varunk segedelmet,
Nem vettük senkiben mi Uramig szígyunket,
Mutasd hat meg nyilván hatalmad erődet.

Kegyelmed meg Uram, Kegyelmed meg névünk,
Mert az kevellyük igen bevettünk,
Rint gyalázatvokkal immár meg sölt letünk,
El Hítségük hogy látod sok késemségünk.

Az melly Miltóságos Jisfiat előnkben,
Füvedelmül attal Uram mi előnkben,
Fiszesit illendő minden Kegyelmedben
Adgy vést ó néhíe' mennyei erőden.

Az Bölcs Salamonnak minden bölcsességis,
Ad néhí Ur Istén David Kegyebségis,

Azerős Samsonnak az ó nagy erejs,
Az Ezechiásnak Kegyes buzgó lelvis.

Mint Moyses, Josue járkapon előtted
Legyen Istén gyunánt néhí Uram Jövényed
Az ó ainyebában hogy Te Kegyes erejed,
Talallyon nyugalmat ell aható Serged.

Al' Ur Sereginek amas Teje letne,
Aosmenek magas hi meg je entette,
Mind illyjel, és nappal állyon ó melette,
Mindem dolgaiban legyen vezérlője.
Iaj látod Ur Istén az ó Ellenfigi,
Mind tishon, és nyilván való soh gyilkosi
Elerit vadakó merget soh izigyi,
Meunyt Jahan vagynak veí Koro Riggyi.
Etek ellen Uram Te Bent Angyaloddal,
Keritted be ötött mint erös Kó fallal,
Isteni eröddel, mint erös Bástyáddal,
Ved könyül Atyai Kegyes oltalmoddal.
Ó Ellenfiginek alnok Hulojában,
Ne engid hogy esék a többi Terhában,
Ist minden Riggyit ad Uram Marhában,
Hogy meg szabadhasa nyakoharvaloban,
Boldogítsad Uram az eső jó Szandikar,
Etek alékéi Nepnek folyvashaza dolgát,
Ovegynék, Arvának nyomomlonak baját,
Ete Kegyes Hatának foghaza sól pártjára.
Teó Jóvé Ur Istén minden Ellenfigim
Valahék övülök Homom esetim,
Adgyad hogy üdövel család arulom,
Dostújás alhába hamis vándolom.
Ete meg egyeztet igat Jó Vendeit,
Belső, s külle Venden livo Panafosit,
Ellenfigiml ellen kartsoló vitéit,
Boldog Kerücsével ald meg ó biveit.
Batoris Kiveket az eső Hadnagymak,
Hogy az Váradban ell ne lankad gyának,
Te Jósevelemmel végig kartsolgyának,
S Ellenfig Karábil nagy dasznos kajtsanak.

Adgy.

Adgy olly erőt Uram az éő Vízimék,
Szatan Erere: is hogy el Kergesenek,
Erere tiz erés mind el Veszepenek,
Gyözedelmét Vajton elkippen vegyenek.
Látod oh nagy Isten mi erőtlenségünk,
Csak ninc edgy parittyá minden mi Jegyverünk,
Jobiashoz penig hasonlók ellenünk,
Erösségre nívve a mi ellenségünk.
Nem Jegyver Iohaság az mi bizodalunk,
De te vagy Iehova az mi erös Donyunk,
Csak te benned vagyon minden bizodalunk,
Segitset azert tsah Te töled varunk.
Nem nekünk Ur Isten, nem nekünk Ur Isten,
De Nevednek legyen hitösség mindenben,
Aldassék Isten Neved Jölvön, és az Menyben,
Mutasd meg erödet az Magyar Nemzetben.
Had Lajpa ez Vilag hogy vagyon Istenünk,
Az hitül egyedül várjunk Segedelmünk,
Mert sokan mondották, hogy nincsen Istenünk
El végre immár légy jelen mi velünk.
Midian Amalek az Jacobnak házat,
Nyomorgata Vigen Jozsef maradvakat,
Nyahában vetette erös vasigajat,
De cseplö Iudon el vonta hatalmat.
Kitt alaton sorbil fel-vön az Ur Isten,
Az cseplö Szerünül szollita hogy menyen,
Az Chidoság mellett Jegyver löttne mezen,
Boszoris Israclit Foganyohon segyen.
Abraham Barom szat tizen nyolc magával,
Bátran még ühözih öt Király Hadával,
E el nyere az prédát nagy Diadalommal,
Ally nagy couat settel hatalmas Karoddal.

Mindenre

Mindenne egyedül elégleges Isten,
Az hi előtt Semmi minssen befeterlen,
Könnyű Uram néked erőtlén Eszközben,
Minden akarod ell végezni bötessen.

Legy velünk Ur Isten illy nagy szükségünkben,
Végső el erődet erőtlenségünkben,
Hozzáuk való kedved Geleutsék ebben
Diadalmas Uram adgy az Ellenfégen.

Az mi Könyörgésünk nem méltó elődben,
Hogy fél hason Urain Szentséges Jüelben,
Kedvelyed Szent Jád drága érdemiben,
Kitt érünk ki ontó buzgó Szexelmiben.

Dicsirés Dicsőség az magas Monnyigben,
Az Szent Három signal hi edgy Istenségben
Minden Keresztényül egyéntő Felségben,
Imadratték most-és mind örökli Amen.

Éter hit Szás után negyed Esztendőben,
Ez Verfcher az hi Szexette Szép Vendben,
Nomszörinch javar hívanta éhheppen,
Nevic viva hadra az Verfch Fejiben.

Más,

Más Enek
Buzgó könyörgéssel teljes ugyan Azonsúl.
Ad Notam: Hogy Jerusalemnék stt.

Külső segítségül még fogyaszkodott,
Földi Insovidóul el hagygyattasott,
Nagy ávaságra végülta maradótt,
Kegény Magyar nép ügyed mire jutott.
Soha az Eg' akas egy Nemzetsejnek,
Nem volt ilyen sorsa sohul egy népnek,
Mihint Te néked hi gyűlölöidnek,
Vagy martaléhja soh Ellensegidnek.
Nosza Száby magadban, itild meg ugyan,
Nyomóinszigidnak ohat valóban,
Vigáld meg Kérlek, ne' Kereskedgy másban,
Mert ennek oha vagyon Te magadban.
Jondold az Istennek hozzád jövölés,
Kegyelmié Atyai dajhalhovást,
Te viled hőzlet nagy irgalmasságot,
Soh Savainak lead áradását.
Hallottad mi képpen Te Cleider,
Erős Kája által az Magyar népet
Ez Fíros Földben meg plánsála ohet,
Hogy Sestriabul hi vezese ohet.
Még kája ő néhik soh Nemzeselet,
Biszchofban ada nagy soh nipeket,
Pogány Nipeknek ő nagy erejéket,
Semmive sévén meg kódrta ohet.

De

De mind ezek felett Kegyelmeisége,
Ebben jelenik meg hozzáuk jó kedve,
Hogy Szent János ő ismételte,
Minket tanítsa Szent tisztelgésre.

Miköz Logányokban mi élünkben,
Valánk Isten nélkül élt keserűségben,
Reményseg nélkül valánk selyeségben,
A Krisztus nélkül Bohol mélységben.

Mihint az jó Szentor el vezet juthat
Fel kerese minket, nyujtvan irgalmas,
Szent Gyjének meg gyujta sállyáját,
Hogy meg ismételte idvességnek utat.

Meg tanítsa minket Szent Jörvényre,
Látnak vesztő igaz öszvényre,
De von ayni Kegyelmeiségbe,
Szent Jia által börtönözésigibe.

Valyon mind ezek is jó Szentmunka
Mit Jézusnak vissza ő Jézusnak,
Szamalan voltat jó Szentmunkának,
Hogy palátuk meg ő nagy Szerelmének.

Jonosza Jézusnak mi vissza az jóit,
Nagy hitet emeget Szeretőkiet,
Joh boszúságot irgalmaságait,
Egy Szentor csak bűnt nagy Kegyelmeiségiet.
Nem mentéskettségűk bizony magunkat,
Ha jól meg Szentlellyük mi utunkat,
Es ha gondolkjuk bűnös Atyáinkat,
Le vélek ha Jouban vetjük mi magunkat.

El hatnak az Urat már legkül Szentor,
Kiért föl gerjedet nagy Csalatása,
Ránk haltott bizony az ő nagy Szagja
Pöröl bennünk Szagjának Langja.

Mert

Mert az mi Atyáink, és Fejedelmink,
Lajjaink, Dixáink, és Jó Rendelink,
Az föld népevel Affjaink, Vénemk,
Igen vesztésünk ovelven bűnemk,

Az Isten Jóvónye' böcselenségben,
juttott mi közünk kedvesleusegben,
Minden Rendeknél majd megveto' Jélben,
Vagyon bészede unalmas kétségben.

Malhordk közünk minden Zanyfag,
Isteni Karomlás, és Larázna sag,
Minden gonoszra való Zajlandosag,
Jó Istenünkhez nagy hála darsalansag.

Utálatos bennünk Számlálkassan,
Alnok csalárdágunk ki mondhatassan,
Kihet az Isten boszonságunk unalan,
Kieit ostosa csak állott valóban.

Régtül Joga nyögünk mint az Falambok,
Megalázunk magunk miheint az jufok,
Mert atya nélkül nagy gyámoltalansok,
Vagyunk, s= hirosnak wígen Futosok.

De ell Joridította az Mr Orzájas,
Mert meg Jertezette minden Jefe utat,
Nem halgattya meg könyörgésünk Szavát
Mert nem hadgya ell ez meg gonosságát.

Nem rövidültek meg az Mr Ketei,
Nem nehezültek meg az ó Jülei,
Nem Szunyavosnak Szenteses Szemei,
Az meg sértőkhez kéfizek Sege delmi.

De sok bűneműtő sűrű Jellege
Allott könyörgésünkbe eleibe,
Az sőt Szakadást hogy ilyen kéfűre,
Erkezik hozzánk az ó Sege delme.

Jegyünk

Jegyzünk szövetséget hát Istennünkkel,
Keresdük meg öket kellyes lélekkel,
Tejzünk meg hozzá töredelmű szível,
Isten légy velünk nagy Segédelművel.
Ime az Ur Isten jó tészeiből
Szerezte vezéreket nagy Reggelmeiből,
Kiker mi lippen Josafat Tomlóiból,
Akkippen vött ki az Hatal töriből.
Ne villye hát senki vala Szerencsének
Ne alléssa senki ssah törőcsenek,
De az Istennék bölcs Csendelének,
Ez Szegény népdek való jó Kedvőnek
Könyörögjön atit minden Keresztség,
Az nagy Ur Istennék ki Jólón ményen,
Valamit akar vighet viffen Könyven,
Tejzünk jó velünk Isten Jácit regyen.
Mondván légy Reggelmeű Uram mi néhűnk,
Ne tchints temédek fesselmű bűnünk,
Ted le pálcádat, az mellyett állunk,
Ted házzal Uram, s= ne perelly mi velünk.
Meg vallyuk Ur Isten sok bűnünk
Kik fellük halladrak Fejünk felett,
s= azok soksága fel eü az egyet,
Miltán Szövedgyük hát itettedett.
Mostan mi Istennük mostan halgas meg,
Mi imadságunkat Kéünk ne ved meg,
Az csad vitáját mi vajunk láttasd meg,
Ellenségünk nagy erődben Louos meg.
Fülled emeltett Fejedelmünk,
Add meg oh nagy Isten mint se kivédet,
Addyd o' niki a Te Szent Lelkűdett,
Hi minden joban erösítse öret.
Ezechias Asa Josaphat Lelkűt,
Ad niki Ur Isten Samson erjít,
Bölcs Salamonnak minden Bölcsességit,
David Királynak az o' Regyességit.
Mint Moses Josue járjon előttd,
Az o' chefsige légyen Fővinyed,

ó arnyé

Ó Arnyikában hogy Te Szegény Néped,
Vegyen pihenést el-faradt Seregéd.

Az ő imádságis Uram halgasd meg,
Esedésifire Kérünk Jelelly meg,
Késerves ügyet Népednek sehéts meg,
Ellenségnéket Szere nevedért Ronts meg.

Ömellette livo fő fő Rendekit,
Hűségiben livo minden Fízséit,
Öttele függő minden vívzloit
Ted Szerencsétti, s boldogits híveit.

Judatanságokban légy Tanítójok,
Fílelmey ügyekben bátorítójok,
Ellenség földin légy ő halanzok,
Az iradatban erőssed Kurjok.

Rettentés meg Szívket Ellenségeknék,
Ved el Bátoróságát Gyülvölőjöknek,
Kand meg Comlását el-epett Népednek,
Ronts meg hatalmát sok ülvölőjöknek.

Jánosz Uram közzök Szereoshat,
Szerez Istent Jélo Szabadítóhat,
Sámson erejű víziz Jíffiahat,
Josue Sélkü igaz Hadnagyoshat.

Jed oh nagy Istent a Szabadítás,
Te süled Szarmasik Ményből az álvas
Meunyen, is Jólwón Jed az országlás,
Te vagy az Jétség nimsen hírvüled más.

Jétségében Kérünk légy Segítségel,
Mi nagy Comlásimból Uram épess meg,
Pöötty Ur Istent mi velünk Jólóhket,
Harczolgy éretünk sok Ellenségnéket

Boosájd

Bocsásd meg Ur Isten ez Néjnek Bűnit,
Ne tarts meg Számotlan Sok Gonosz vitéit,
Tehints meg inkább Szere Jád érdemre,
Eztünk ki ontott drágalatos virit.

Nincsen magunk láttjuk Semmi érdemünk
Kivül Felsegédül Kegyelmes nyerjünk,
I: Veszedelemünkül ki menkedhezünk,
Mere mind az égig fel hatott Sok bűnünk.

Bizunk a Te uram nagy Kegyelmeiben,
Szere Jád által tett Szökevényekben,
Az meg terökhöz töt igéretében
Ezekben bizvan, járulunk elöbben.

Fogad Kegyelmeiben Szönyöge sünket,
Tündököltség rajtunk Kegyet Szimedes,
Dicsőséged meg beünnek Szere nevedet,
Köszöld mi velünk drága Kegyelmedet.

Es mi ugy mint az Te nyajad, Szeregedet,
Hivottunk örökhé jó teremnyedet
Es Tiül fia erő Segedelmed,
Aldgyuk örökhé dicsőséged neved.

Latassék meg uram ez világ előtt,
Hozzánk való kedved minden nép előtt,
Valahih, rajtunk vöttünk nagy erőt,
Hogy Te általad vehet minden erőt.

Oh mindenható Ur ki az gonoszbul,
Sohat tuez ki hozni nyomoru ságbul,
Só Béhesség az Haborúságbul,
Szere mi velünk irgalmaságodbul.

Csardd össze Szere az nagy Rendelnek,
Béhesség Szere Szere néhivel,
Adgy oh nagy Isten hogy Szere nyerednek,
Só Béhesség hogy Szere hevesnek.

Hicis Szere nevedet minden időben,
Aldgyuk, es imadgyuk tiszta Léleken,
Oh Szere Háromság ki egy Istenben,
Magasra látat mind örökhé Amen.

Kinyomozván ex Eneé

A
Törökölnek, s. Tataroknak
Kegyetlenségéket

Minden Christussát Szerető Keresztény
Lehet, s. igaz Magyar Vért arra ma,
Térette már egyszer Fegyverét az
ellen, a Mepiás nélkül való
csunya Nemzetiséget Tada,
hozókat Segéllye Elmé,
jévet, ex szénnyivel,
s. jól is iréllyen
azok Jélül.

Nyomtatott 1704. Esztendőben. 20

Ad Notam: Oh Keresves Gyászban öltözött Szép Szám.

Ime jó nagy Isten melly nagy jajra jutánk,
Keresvésünkben be fogodik a Szánk,
Mert oda mi Hatalánk, Árvaságra jutánk,
Uram téj mi hozzánk.

Ohait condályuk mié is hogy így zombánk,
Jalam eunek óha amaz Adam Átvánk,
Érte lón nyaralánk, Pogányok közül seánk,
Oh mi Kegyes Dajkánk.

Améltodik ezen egész Keresvésnyiség,
Hatalmas vett Cajunk é csunya Flém Terseg,
Hogy van é Nagy Jelség: Elvesztett a Szerség,
Nem lehet itt menőség.

E nagy düföségben vallyon mihoz lefűvög,
Szermes Szép Hatalánk hogy minden Felölég,
Rejhet ezen az Eg, Emben Reményiség,
Sihamló mint a jég.

E Romon szorban nézd lenhinen Szán, Sam
Könyvezü östájra oh Keres Magyar Szám,
Ostrom rád hozám, így Szól Isteni Szám,
Mert nem teitől hozkám.

Külfö Ellenséged néked Török, Szar,
Van nyilván belső is, oh Uram melly nagy Kár,
Oda vagyunk immár, Isten ha be nem Lár,
Lelked csak képződés bár.

Datoritlak csak ved, Pogány ellen séged,
Ervedit észced, élő mentit nézzed,
Könyvezve szemléljed, Vitéül im mint illed
Vallásat de ne sed.

Atyátohkat együtt van rajtatok átok,
Jonosz Mistrainból Származott Pogányok,
Cham eunek Löss Ájok, Szapdet Ji Tárfárok
Könyvező Magyarok.

Saracemostó

Saracenusok mondgyakor magarok,
Miska Sara volna si Nemes Anyarok,
De itt fattyak vadok, oh si Poyany Latrok,
Hagarakhoz bizarok.
Ad fel azt elmedben a Tisztasalan agy,
Jo Szerencsiseket e Vilagban meg hagy,
Hagari agy, hogy hagy, De Szivem ra nem vagy,

Ambai mint Jereg hagy.
Bodiszar Kiralynak eliben Daniel,
Köinyu almott lata, kim-is csak nem dul el,
De hamar meg kel fel, vagyon dotya ejel,
Oroszlan s-medvevel.

Oroszlan az első igen erős állat,
Mellyet de Kicsoda a bi Szemben alhat,
Vagy ellene alhat, Culdeai falat,
Nagy vala Eyalat.

Eros Medve kölok vala a Masodik,
Harom oldal szem foga kötött Laczik,
Darius az edgyik, Straperxes másik,
Cirus az Harmadik.

Után iholjo egy szép Sarka Pardonk,
Nerd meg-melky Kegyelen mint Inftaban a Struck,
Mert elotte nem jusz, Nagy Sándorxul ha tuck,
Mig xiv Parva nem jusz.

Negyedikül vagyon igen erős nagy fog,
Retentey Jene nem valami ag bog,
Valamit o meg fog, nála minden ropog,
Nyelvelhik, s-ugy Kalkog.

Bellyegül van nála egy retentey Szam,
Több köztö magas sen áll mint a Dam,
Nem ar nem a Pen, Ideje nagy s-kosztu,
Van Saban was Sam.

Értel rapottatik végtül fogva sok Szent,

Török

Török adója ez, s Jegyveré véreket ként,
Elesen is meg lént, sokszor hadadramus,
Mahumet így jellest.

Ezer két száz ötven Ezeröbön éppen,
Hogy Innocentius uralkodih Néhdén,
Lón é terjedésben, Merovala csak kéfken,
Mint Duna kérdében.

Hamar Sasalmacék mint Jéssben fene seb
Melly az embert ragja miként drifó dőtt eb,
Kár sívó mint vére, Emész és molly nehed,
Oah kongat mint agg eb.

Még vívi elsőben nagy Constantinapolt. Az 1453.
A Görög Tudomány a hol hívesen folyt,
Amse ott nagy kőbólo, Caba alá Samolyt,
Ott sön a véren folyt.

Heven iga Darom vona egy ágyúját,
Mellyet még Lovette Dizan kium falát,
Soh Görög ott fogat, el hagyá kőfőloját,
Halmi adva magát.

Négy száz Ezer Embervala Mahumettel,
De ez is elegyes sokféle Nemzetel,
Végre néhi mi kel, meg vére Jegyveré el,
Csáfsait Páhojra el.

Éz Eseton tamily lombott Magyarai nép,
Görög országot kégen vala kris, fényes, s kép,
Minden kéfziben ép, De Pogányról háno lép,
Meg foga, s onar csak kép.

Kéjät osztan tata kép Pannoniáras
Főlkőri a kérgyát Magyarok kárára,
Hungari Dandora, kél ellenek Harckra
Huszon négyszet jára.

Oh Kégin Magyarok hol van a kégi jó,
Budat Harkatósas bírja az aruló,

Kerepöny

Kerecsény vére onto', nem lön hi el bontó,
Mert Isten a onto'.

Magyarok Istene nagy hatalmas Felség,
A hit be' nem foghat, ama nagy Keregég,
Senminimü mélység, Haragod miért ég,
Saj Istány meg egyszer meg.

Világi korona vagyon birtokodba,
Mellynek Isejére, füg' Pohabb Kardgya,
A Királyi Palota, Töled vagyon adva,
Ias ugy mutatja.

A mi Nevzetünktö Te Uudestét határt,
Felső Gyertyadnal = is bizonyon erős Lait
Ha nem kezünk mindigait, Meg a Szunyog: is airt,
Mert mi setrünk nagy Rait.

Ki Ezer szer való' Náz ezet a Török,
Ez = is az a' hiáltya senlinek nem török,
Mindent özeve' török, Keferüminne bürok,
Ki kezében örök.

In nem isnak immár Jiauk Embek Cor,
Isten isletü mindigait hozza a' Jozt,
Örti a' vörös bört, ezet velünk hunyort,
Vigre Kóstollunk poro.

Nandor Fejér Várnak meg vétele méreg A=1521.
Oh igaz Magyar vér elvettét Sereg,
Mondgyad hogy Kesereg, ez a' Királm Sereg,
Mert országa üreg.

A hiert meg Szalla Garmad fét Szar ezir,
Fris Magyar orszagban nagy hait sefer egyszer,
Sublimani Fejver, nyiban rajta a' Szex,
Ez a' Magyarai per.

A Mohács mezején vére meg a' Lajost A=1526.
Mert huszon négy Ezer Embere van csak most,
Azt is Szabudon fosztó, hegyetleuseget orst,
Nem búzát csak vad rost.

Daria

Pratiát nyír hogy már Szegény együgyű Lás,
Kinek meg Szászok de hisz János így erős,
Az mondá hogy meg sértés, Pröbvel meg hírtos,
Azután bár ne János.

Ettől Lón meg Szálva amaz erős Sziget, A=1566
Kinek Kőnyehiben Tabora csak égett,
Zinyi Miklós lőttett, Harmad fel Szász ezret,
Törökben ell bintett.

Végre vonat a Vár Sebesein égő tűz,
Melly Loh vízsziget csak egymás melle fűz,
L a Várbul-is hiűz, Vár Szörnyű Jóság bűz,
Hogy vízsziget süz.

Eger Várat vonat Harmadik Mahumet, A=1596.
Mogyad Szegény Magyar, hi vajad Szememet,
Híved a Szememet, hogy jászra így emet,
Guttatad Józsemet.

Miért miveled ezt oh Menyerinagy Ur,
Hogy e csunya Nemzett Hazinulbül így hitis,
Lábával tapod, L gyuz, Szivünkben ugyan fuz,
Mint hitetlen Atuz.

Nyilván egyik oka, hogy a mi Szivünk vözt,
Az mádkhozásban csak ugyan azon test,
Tikkatság minhet fest, Loh Szor usbálunk ezt
Mikor ittunk egyest.

Hát te hol vagy mostan Istene Szent Szombas,
Melly napnál mi Szivünk varott meg nagyobbas,
Szemlelőnk-is jobbat, árdig járunk usat,
Hogy a Jűz föl Cobbant.

A Loh pradihallás volt előttünk tréfa,
Sivölte a Dís, L-eljöve Muszraffa,
Ránk dűle a nagy fa, Mert az Istenmondgya,
Piruly meg hát poffa.

A Vilagos.

Dai hõzred, s: hõzõtte leune nagy vesett frigy.
Daitian hogy izz szõlnak, bizony lisen izz frigy
Még: is nek: ve higy meg trefalment frigy,
Ambar aranya frigy.

Az assu famelles lattam igett a nyex,
Nalad van jostalva ez a keserves ver,
Ur Isten ha meg veszt, lisen e ofztan ez,
Mellytül csak mast feltett.

A Jesus virivel kuszott Magyar ver,
A keresztinyi nev tudom hozzatoz fer,
Ugye hogy igen ver? Amennyei Kenyeri,
Moshola la mig es.

Judod mely becsesben Poganytal a Christus,
Bizony nincsen ennel o hozza igaz jus,
Dator ettul el sus, ne legyen fived pus,
Vagy lasheden nagy gus

A hi ez nem tudgya, Atyak e nem ismer,
Nem lisen am annal Meny ofztagi nagy ber,
Csak karhozatra fer, Didogon hozza ellfer,
Kegyelmet is nem nyex.

Ki oltalmazna ezt keresztinyek kozul,
Ennek Merelmiket vallyon hi lisse ful,
Hald meg ezt Magyar ful, me leg ver izz meg huld,
Nemkereden kivul.

Taj hi solfroz van ez ok taradmas Isten,
A lisse ismeres nagy bizony sag iten,
Ketten barman, negyen, tanatos koznak ezen,
Koulasunk nimo legyen.

Menygen hi 1: izz szõlnak: Kozulunk e Tanacs,
Vzen e e kemtet, nosza csak cajsa Kantos,
Kevis mondgya ne bants, minden javaril kants,
Rabsag ful hi ne kants.

Egyut vagon Edom, s: a gonosz Ismael,
Moab, Agarenis, Sebaita nedd el,
Gyris hiekked az, artattan, Abel,
Heti kesekked.

Geelch

A világosságban vakshodunk mint vak,
De hirtelen kisminder, úgy tapogatónk csak,
Voltunk néma alak, Ném morgott az ajak,
Ira s- lön rose Salak.

Uram jó Nagy Isten mi országunk melly öz,
Ioh Kesterü merget ez ellen nem egy főz,
Pajunk sürü ním gőz, bizonytal majd meg gyöz,
Ita Te hozzánk nem jősz.

Sorsunk árrajuta ním el verett Polya,
Névet Edom Jid csak meg vagyunk Galva,
Mint his gyermek sulva, ugyan talpó'alva,
Léssünk majd Ili mibva.

Ennek nagyobb oka, hogy a Ioh Irv nem egy,
Mindem vallást mozgat, ezen meg- eszdes egy
Erette meg ne legy, vagy on Ioh mérges begy,
Mlyett Irvédben begy.

Noha természetü Elleniség a Pogány,
Mind néked, s- mind nékem legyen e Tudomány,
Mlyen dolgot meg hány, ním is ez tán hany,
Efeleket meg bánj.

Nemzeted romlását nevesni nagy vésél,
Noha ez előtt minden nap his itél,
Eljő meg a Pintel, Ten átnap higgétek
Ij karzago Telhet.

Esant, Sakobos neveli egy Atya,
De meg nevesi ez Istenelén Battya,
Esan vajkattya, lieit Isten Göttya,
Rea Lön bozsajtvá.

Iremiasnál van most a mérges Pohar,
Te read Közpönte, id meg te is immár,
Ottan okádgyál bái frilevet nyitgya kar,
Ita eljő a Gatar.

Mi nem néz ö Vallást, bizonyosan meg hid,
Rabbal selik ö meg az mondyja a David,
Ez jó Irvédben iza, had tuggyah Gyermek hid,
Mit mondan Elid.

Bar

Dai hõzted, s: hõzõtte leune nagy vetett sziggy
Dárian hogy igy szõlnak, bizony lészem igy sziggy
Még-is néhi ne higy meg trefálmert sziggy,
Aranyas aranyas sziggy.

Az asszu fa mellek lattan igett a nyex,
Nálad van próbálva ez a kőserves over,
Ur Isten ha meg veszt, lészem ofztan ez,
Mellytül csak mást feltesz.

A Jesus virivel kuszott Magyar ver,
A keresztényi név tudom hozzáton leri,
Ugye hogy igen veri? A menyeyei kenyei,
Motskoláda mig es.

Judok melly becsuden Poganynak a Christus,
Bizony nincsen ennél o' józza igaz jus,
Batos ettül el fus, ne legyen fived bus,

Vagy lélheden nagy gus
A hi ez nem tudgya, Atyát e nem ismer,
Nem lészem am annal Meny ofztapi nagy bex,
Csak karhozatra fer, Dédögök hõzõ ell fex,
Kegyelmer-is nem nyex.

Ki oltalmazná ezt keresztények közül,
Ennek szerelmiket vallyon hi lélke fül,
Hald meg ezt Magyar fül, me leg ver igy meg hüd,
Nemkereden hivüb.

Taj hi solstoz van ez ok zatalmaj Isten,
A lélhi ismeres nagy bizony saj iten,
Ketten bármán, négyen, tanáts kornak ezen,
Kömlásunk nimo lészem.

Menyeyen hi 1: igy szõlnak: Kömlésünk i Ternass,
Vzõn ez e Nem tedi, nosza csak rajta szants,
Kevés mondgya ne bants, minden javatül kants,
Rabsag ful hi ne kants.

Együt vagyon Edom, s: a gonosz Asmael,
Moab, Agarenius, Sibabita nézd el,
Gyroskühed az artatlan, Adel,
Hétik kőszeked.

Edelnek

Szántak bizony szántak Magyar Szövetség,
Oh Kegyelem Isten hogy így még ejténél,
Figyellen mit tőnél, Vénülön nő Ebel,
Rontoid mint lőnél.

Hogy keséredél még oh Istenem a nap,
Mint olgya az övét amaz igaz fő Pap,
Uraknak Fővényt Stab é mihoz arszul csap,
Lesz minden oly mint rab.

Tedd szadia Keséret mert Lelked jólvagyon,
Mivelte ezt azért, tigid el ne hadgyon,
Már országot adgyon, bár ezt ne bán nagyon,
Lelked ne sokajson.

Eleg az Isten hogy legimie fet ként,
Nyilván nem tudhatom, hogy lehez ittül ment,
El hiddye minden Stent, minden oly fogafent,
Ki nem tudná ezent.

Tanuljon is minden Boganyrak ne hiddyen,
Mint Stent egy taroya, oly mondás ne legyen,
Eféle veselyben bizodalunk mellyen,
Az Stentben legyen.

Exomlá's okának ki hi magadar tud,
Keséret éneked az urán orszán fujd,
Talam még künih bíd, Ellened hozott vúd,
Még hal emészti szúd.

Szolása

De' meg dúkott Tatár Semmire meg nem szán,
A sok vessemőket veri által a Jan,
Haragszik mint Hamán, Nyilat által kájan
Lóvi, fergetmes chám.

Néhol kisededket mind együvé gyűjti,
Amit behaj Toban sereggel be' veti,
Táborát rá úri, Magyar hi ezonéki,
Csak a mellét veri.

Mondván jaj jaj uram el jött már a végünk,
Bizonny homál fogta be' lépés fényes Egünk,
Ezenel meg Egünk, hogy Tatár rabju lóuk,
Mert mi nagy vészes lóuk.

Oh né legyen arker a kék ez kathyátok
Nostza álljatók meg anlettünk laptatók,
Vani meg több atok, mely Szalla utatók,
Sivva csudallyatók.

Im tüzet bocsáta az ur kontáimra,
Auttata engemet vetteneget bura,
Már csak jajgatásra, Behót labáimra,
Vese, az Egúra.

Im pusztán llt immár a nyomozult sion,
Barati, urállják, Szivék töle elvon,
Mert Magyar vér nincs hon, Tűzön, vizen, vámon
Vicskih Lórázon.

Oh vajha még egyszer ledvet salátnátok,
Tatári fogságban a Szegény Magyarok,
Ne xongálna urok, Fordulna meg sorfok,
Egyhülven sörátok.

Oh ha még Künnek már a nagy Otten kezé,
A sok méreg után jöne edes méze,
De' ez Tatam vesztése, Szavallyon mihoz lefei?
Mert hiink van Ege.

Kámlak

Sokáca Istennek hogy mindig is cinem tég,
Ha hozzája még tég a Galádalan néj,
Hald beszédet melly tég, Le' áll fel huzott oszép,
Ellegy még há' bús lép.

Oh melly jól jár váram, az hi mostan még hat,
Köinyü Karombodás Bogánytul mer nem hall,
Nem sít éjjel, nappal, egy idvezitő vakt,
Melly soha még nem esall.

Most ha kemény künyh, ám bátor az néband,
Teleségvedés is Gyermekeddel ne' szánd,
Sana szivat ne' hánd, Istén rád vigyázand,
Ha a földnek adand.

Meg nyugszik ott nyilván a kéfere fogoly,
Vigan há' Halálnak Te is csak még földely,
Nints itt tartó Samoly, Eler mint drinyék olly,
Semmit há' ne napolly.

A kiker Te kedvedet od váram hozzád vedd,
Tél előtt Grümölcsöd a fájáru' le' szedd,
Rejshében bé' sedd, Nagy osztán nem szonved,
Jasár hozza nejed.

Sodomábul végy hi Angyal fogja kézem,
Uro'fo' romlását Hazámnak ne' nézzem,
Ott még nyugozz hiszem, Jóháozhová' tisztem
Ezeker Istencim.

Mig

Mig több bűn, és jönné temjed el Gosiás,
Köszölkésem vezess el Mózes, és Ábrahám,
Ne láthassak rabjait, Nemgeremben megmást,
Tajos kezeves Gyáftó,

Üdözeist: Hivemnek kérek hogy ne engedgy,
Hárhodó babokas Feideis meg - Fejgy,
Velem jöt öselekedgy, - Sam ingalmad nime kégy,
Alalommal elegy.

Legányi b...ban higged Zamar lefevög,
Nem taro amas... miglen a kégy eg,
Magog meg Tomol meg, Magyar Ábrahám ne nyög,
E több egrebb Nemzesség.

Ideig, üdözig s meg félig Gocsatta,
Reánk a nagy... é... népet atta,
Vermi Magyarok hatta, de nívvel sajattya,
Még végre meg Ábrahám.

Éromlásból Uram Péter Karod felvöggyén,
Nicsé Haláadvás omi ajakunk tégyén,
Neved áldott légyén, Minket illet Szeggyén,
Fegyed Jóság Amen.